

Sygn. akt I C 156/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: protokolant sądowy J. P.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 lipca 2018 r. w S. sprawy

z powództwa **Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Płocku działającego na rzecz J. G. (1)**

przeciwko **(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o ustalenie

I. ustala, że nieważna jest czynność prawna - umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawarta poza lokalem przedsiębiorstwa w dniu

14 kwietnia 2015 r. przez J. G. (1) z pozwanym (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.;

II. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) Dla (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 30,00 zł (trzydzieści złotych

i 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nadaje wyrokowi w pkt II rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt. IC 156/18

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Płocku działający na rzecz J. G. (1) wniósł pozew przeciwko pozwanemu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. o ustalenie nieważności czynności prawnej – umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 14 kwietnia 2015 roku, zawartej pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a J. G. (2) poza lokalem przedsiębiorstwa, z powodu wprowadzenia podstępnie wprowadzenia w błąd J. G. (2) co do firmy i treści zawartej czynności prawnej oraz sprzeczności umowy z zasadami współżycia społecznego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w toku prowadzonego przez Prokuraturę Okręgową w Płocku śledztwa, sygn. akt. V Ds. 168/15 w sprawie usiłowania doprowadzenia oraz doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wielu osób zamieszkujących w różnych miastach i miejscowościach na terenie Polski, w okresie od 2014 do 2016 roku, poprzez wprowadzenie ich w błąd co do faktu zawarcia umowy z różnymi firmami, w tym między innymi z firmą (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. lub podrobienie ich podpisów na umowach, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. ustalono, iż jedną z osób wbrew której ze spółką została zawarta umowa był J. G. (2). Z ustaleń wynika, że w kwietniu 2015 roku J. G. (2) odebrał telefon od nieznanego kobiety, która poinformowała, iż dzwoni z (...) Spółki Akcyjnej, aby zaproponować niższy abonament i darmowe rozmowy. J. G. (2) wyraził zgodę na zmianę taryfy pod warunkiem, iż nie dojdzie do zmiany operatora. W dniu 14 kwietnia 2015

roku do mieszkania pokrzywdzonego przyszedł nieznany mu mężczyzna przedstawiając się jako pracownik (...) Spółki Akcyjnej i powołując się na rozmowę telefoniczną, przedłożył mu do podpisania szereg dokumentów zapewniając, iż są to dokumenty dotyczące umowy telekomunikacyjnej z firmą (...) Spółka Akcyjna. J. G. (2) nie otrzymał egzemplarza umowy po jej podpisaniu. Po powzięciu informacji, iż umowa została podpisana z niewłaściwym podmiotem oraz, iż podstępem wyłudzone od niego podpisy na umowie, J. G. (2) w dniu 3 grudnia 2015 roku złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej pod wpływem błędu i rozwiązał umowę przed terminem. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie uznając za skuteczne oświadczenie J. G. (2) obciążyła go karą umowną za rozwiązanie umowy przed terminem.

J. G. (2) nie był zainteresowany zmianą operatora, a przedstawiciel firmy ukrył przez nim właściwą nazwę swojego pracodawcy. J. G. (2) działał pod wpływem istotnego błędu polegającego na niezgodności pomiędzy wolą oświadczającego, a treścią złożonego oświadczenia.

Prokurator argumentował również, iż zważywszy na okoliczności zawarcia umowy, podeszły wiek oraz stan zdrowia J. G. (2), powództwo o stwierdzenie nieważności zawartej umowy jest w pełni uzasadnione.

Pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w odpowiedzi na pozew uznała powództwo w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W kwietniu 2015 roku J. G. (2) odebrał telefon od nieznajomej kobiety, która poinformowała, iż dzwoni z (...) Spółki Akcyjnej, aby zaproponować niższy abonament i darmowe rozmowy. J. G. (2) wyraził zgodę na zmianę taryfy pod warunkiem, iż nie dojdzie do zmiany operatora.

(bezsporne)

Pomiędzy J. G. (2) a (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. doszło do zawarcia w dniu 14 kwietnia 2015 roku umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. J. G. (2) podpisując umowę z przedstawicielem firmy pozwanego pozostawał w przeświadczeniu, iż podpisuje umowę o zmianie taryfy z firmą (...) Spółka Akcyjna, z którą od lat miał podpisaną umowę. J. G. (2) nie otrzymał egzemplarza podpisanej umowy.

(bezsporne, a nadto dowód: pismo z dnia 3.12.2015 roku – k. 5)

Poszkodowany J. G. (2) pismem z dnia 03 grudnia 2015 roku odstąpił od umowy zawartej z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

(dowód: pismo z dnia 3.12.2015 roku – k. 5)

W dniu 31 marca 2016 roku pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wystawiła notę obciążeniową nr (...) i wezwała J. G. (2) do zapłaty opłaty wyrównawczej w wysokości 375,00 zł z tytułu odstąpienia od umowy przed upływem terminu na który została zawarta.

(bezsporne, a nadto dowód: nota obciążeniowa nr (...) – k. 7).

W dniu 04 maja 2016 roku pozwany wystosował do J. G. (2) ostateczne przedprocesowe wezwanie do zapłaty kwoty w wysokości 544,06 zł, w tym kwoty 6,84 zł tytułem odsetek.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 04.05.2016 roku – k. 6)

Prokuratura Okręgowa w Płocku prowadziła śledztwo sygn. akt. V Ds. 168/15 w sprawie usiłowania doprowadzenia oraz doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w okresie od 2014 do 2016 roku, poprzez wprowadzenie w błąd co do faktu zawarcia umowy z różnymi firmami, w tym między innymi z firmą (...) spółką z

ograniczoną odpowiedzialnością w W. lub podrobienie podpisów na umowach, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w którym osobą pokrzywdzoną był między innymi J. G. (2).

(bezsporne).

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne.

W myśl art. 213 § 2 k.p.c., Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że jest ono sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Ocena, czy zachodzi jedna z wymienionych przesłanek niedopuszczalności uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 21 stycznia 1999 roku, sygn. akt I ACa 890/98, OSA 1999 r., nr 11-12, poz. 52).

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjnym pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie powoda, ale i to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne i godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego to żądanie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 28 października 1976 r., sygn. akt II CRN 232/76, OSNCP 1977 r., nr 5-6, poz. 101, oraz z 14 września 1983 r., sygn. akt III CRN 188/83, OSNCP 1984 r., nr 4, poz. 60).

W obecnym stanie prawnym, Sąd nie jest uprawniony do badania, czy uznanie powództwa jest zgodne z obiektywnie istniejącym stanem faktycznym. Podejmowanie jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej przez Sąd byłoby bowiem sprzeczne z wyrażoną *expressis verbis* zasadą związania Sądu uznaniem powództwa. Dopiero w sytuacji, gdy z akt sprawy jednoznacznie wynika, że uznanie powództwa jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego lub ma na celu obejście prawa, ale okoliczności te nie były dostatecznie wyjaśnione, Sąd może przejąć inicjatywę w celu ich ustalenia zgodnie z prawdą.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodziły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające kwestionowanie uznania powództwa przez pozwanego.

Na mocy przepisu art. 84 § 1 i 2 k.c. w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć; ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej.

Można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny).

Zgodnie z przepisem art. 86 § 1 i 2 k.c. jeżeli błąd wywołała druga strona podstępnie, uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu może nastąpić także wtedy, gdy błąd nie był istotny, jak również wtedy, gdy nie dotyczył treści czynności prawnej.

Podstęp osoby trzeciej jest jednoznaczny z podstępem strony, jeżeli ta o podstępie wiedziała i nie zawiadomiła o nim drugiej strony albo jeżeli czynność prawna była nieodpłatna.

Jak stanowi przepis art. 88 § 1 i 2 k.c. uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu lub groźby, następuje przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie.

Uprawnienie do uchylenia się wygasa: w razie błędu - z upływem roku od jego wykrycia, a w razie groźby - z upływem roku od chwili, kiedy stan obawy ustał.

Prawidłowe złożenie oświadczenia prowadzi do nieważności czynności prawnej z mocą wsteczną, to jest od chwili jej dokonania (ex tunc). Zniesione zostają wszelkie skutki, jakie wiązały się z czynnością. (tak komentarz A. J. do art. 88 k.c., lex).

Przytoczone w pozwie okoliczności doprowadziły do ustalenia, że umowa zawarta przez J. G. (1), wobec złożonego przez niego oświadczenia o odstąpieniu od umowy, jest nieważna. Niekwestionowane było to, że J. G. (1) został podstępnie wprowadzony w błąd, a zatem istniały przesłanki do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie przepisu art. 84 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 88 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 88 § 1 i 2 k.c. orzekł jak w sentencji wyroku.

O kosztach jak w punkcie drugim sentencji wyroku orzeczono na podstawie art. 113 § 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 roku (Dz.U. 2016, poz. 623) nakazując ściąganie od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 30,00 zł tytułem opłaty od pozwu.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt. 2 k.p.c. wyrokowi nadana została klauzula natychmiastowej wykonalności, o czym Sąd orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.